

PROGRAMATİK BİLDİRGE

(TDF 2. GENEL KURUL KARARLARI)

- TDF YAYINLARI -

PROGRAMATİK BİLDİRGE

(TDF 2. GENEL KURUL KARARLARI)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV
ARŞİVİ

—TDF YAYINLARI—

NİSAN 1975

TDF YAYINLARI: I

Sorumlusu : M. Akmaner

Basım Yeri : Eigendruck im Selbstverlag

Adresi : Avrupa Türkiyeli Demokratik

İşçi Dernekleri Federasyonu(TDF),

43 Essen, Postfach: 512

ÖNSÖZ

TDF İkinci Kongresi Üzerine

TDF Geçen yıl kuruluş hazırlıklarını yaparken hemen her şehirde karşısına maocu veya anarşist bir takım gruplar çıkıyor, toplantıları sabote etmeye çalışıyordu. Elebaşları dışında, bu gruplarda yer alan unsurlar, genellikle ne yaptığının farkında olmayan kimse-lerdi. Ayrıca, her tarafta dağınık, şaşkın daha başka kişiler, gruplar vardı. Öte yandan, Avrupa'nın, özel-likle Batı Almanya'nın bütün sanayi merkezleri, sayı-ları yüzbinleri aşan Türkiyeli işçilerle dolup taşıyor-du. Bunların ezici çoğunluğu örgütsüzdü, bilinçsizdi, en gerici faşist demogojiler yanında, "sol" provokas-yonlara da açık bulunuyorlardı.

TDF bir yıllık çalışmasıyla belirli başarılar elde et-miştir. Maocu ve anarşist grupların provokasyonları büyük ölçüde geriletilmiştir. Üye sayısı binleri bulan onlarca işçi derneği TDF çatısı altında toplanmıştır. İşçi sınıfı mücadelesine önemli sayıda militan kazan-dırılmıştır.

29-31 Mart tarihleri arasında yapılan TDF İkinci Kongresi, bu bir yıllık mücadele ürünlerinin muhasebesinin yapıldığı, yeni ufuklar açan kararların alındığı bir toplantı oldu. Kongre'de alınan kararlarla TDF: "Uluslararası işçi sınıfı hareketi" ve "İşçi sınıfının sendikal mücadelesi" ile ilgili tavrını açık seçik ortaya koymuş ve "ülkemizde gerçekleşmesi gereğine inanıldığı dönüşümler olarak: siyasi, ekonomik ve sosyal alandaki (temel) görüş ve talepleri"ni dile getirmiş, ayrıca, Batı Avrupa'da çalışan Türkiyeli işçilerin ekonomik-sosyal hak ve talepleriyle ilgili bir bildirge de yayınlamıştır.

İkinci Kongre kararları, iki önemli noktayı açıkça gösteriyor. Birincisi: TDF çalışmalarında, hiç şüphesiz, işçilerin ekonomik-sosyal hak ve talepleri için mücadele çok önemli bir yer tutar. Ancak, TDF kendisini, yalnızca bu mücadelenin gerekleri yönünde davranmakla sınırlamıyor. Bu mücadeleyi, bir yandan, açık seçik tanımlanmış "uluslararası devrimci görevlerle", öte yandan, Türkiye proletaryasının sınıf siyaseti ile bağlamaya çalışıyor. İkincisi: TDF, Türkiye proletaryasının sınıf mücadelesini soyutça, yani tarihinden yarım yüzyılı aşkın örgütlü mücadele geçmişinden kopuk almıyor. Sınıf mücadelesini bir tarih perspektifi içinde kavramaya çalışıyor. Bu bakımdan, "Türkiye Komünist Partisi (TKP)"ne konanyasağın kaldırılması talebini sırf demokratik bir talep olarak anlamak doğru olmayacaktır. Bu vesileyle şu önemli noktaya dokunalım: İşçi sınıf hareketini başsız bırakma gayret ve tertipleri çok değişik kaynaklardan beslenir, besleniyor; dolayısıyla, çok farklı, şaşırtıcı biçimler alır, alıyor. Bunlar içinde, alabildiğine yaygınlaşmış örgüt inkarcılığı (neticede likidatörlükten başka birşey değildir) ve örgütlü savaş tarihi-

nin tüm olumlu ürünlerini ortadan kaldırma girişimle -
ri, son duruşmada her ne kadar işçi sınıfı önünde mah-
kumsa da, Türkiye solunda uzun yıllar süresinde zaman
zaman otorite boşluğu neticesine vardırان iki belirgin
hastalık olmuştur. TDF bu iki hastalıktan da eşit ölçüde
sakınmaya kararlı.

Somut işçi hak ve taleplerinin gerçekleşmesine yöne-
lik bir mücadelede giderek durulaşan, benimsenen bu
kongre görüşleri TDF yönetim kadroları ve taban güçle-
ri arasında uyumlu bir bütünleşmeye temel oldu. TDF,
bir yol, kararlarında dile gelen politik görüşleri işçi yı-
ğınları içinde ısrarla savunacak, yaygınlaştıracaktır. Ö-
te yandan, işçi sınıfı mücadelesinin prensipli birliği için
payına düşen hiçbir çabayı esirgemeyecek, önüne çıkarı-
lacak gizli, açık bütün muhtemel engellere ve çarpık yo-
rumlara rağmen, tuttuğu yolda sorumluluklarını tanıma-
nın verdiği ağırbaşlılık ile sabırlı yürümesini bilecektir.

İkinci TDF Kongresi, işçi sınıfı hareketinin prensipli
birliğini özleyen bütün işçilerimize kutlu olsun !

Mehmet Akmaner
TDF Gn. Bşk.

Uluslararası İşçi Sınıfı Hareketi İçinde TDF'nin Tavrı

Sosyalist sistem ile emperyalizm arasındaki, çağımızın genel karakterini belirleyen çelişkinin daha bir açıklıkla ön plana çıktığı şu keskin bunalım günlerinde, dünya devrimci hareketinin güçleri, yani Sosyalist Sistem kapitalist ülkelerin işçi sınıfları ve ulusal kurtuluş hareketleri safında, uluslararası devrimci görevlerimizin daha açıkça bilincinde olmalıyız. Parolamız :

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

dir.

1- Yurt dışında çalışan Türkiyeli işçilerin, ekonomik ve sosyal hakları için birlik halinde davranmasını, kültürel ve benzeri alanlarda işbirliğini ve onların anti-emperyalist, anti-faşist eylemlerini teşkilatlandırmayı amaçlayan bir yığın örgütü olarak TDF, teşkilatlarının bulunduğu ülkelerde mücadelesini yerli işçi sınıfının politik ve ekonomik örgütleri safında verir.

**YABANCI İŞÇİLER, YERLİ İŞÇİ SINIFININ
BÖLÜNMEZ BİR PARÇASIDIR !**

II. TDF, uluslararası işçi sınıfı hareketinin bütününe baltalayan Mao'culuğa, Troçkizm'e, Anarşizm'e karşıdır.

**BÖLÜCÜ VE DURALATICI AKIMLARIN İŞÇİ SINIFI
HAREKETİ İÇİNDE YERİ YOKTUR !**

III. Tüm dünyada barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi yeni zaferler kazanırken emperyalizmin, faşizmin, gericiliğin ve çağ dışı yönetimlerin kaleleri birbiri ardına çöküyor.

PORTEKİZ

1974 Nisan'ında Portekiz'de yarım yüzyıla yakın amansız faşist baskı ve teröre karşı; Mozambik, Gine-Bissau ve Angola'da sömürgeciliğe karşı Silahlı Kuvvetler Hareketi'nin vurucu darbesi ile köhne faşizm yıkıldı ve 25 Nisan zaferinin kazanımları geniş halk yığınlarına demokratik devrim yolunu açtı. Faşizmin ve sömürgeciliğin yıkılmasında, demokrasi mevizilerinin kazanılması, savunulması ve korunmasında başta Portekiz işçi sınıfı ve onun siyasi partisi olmak üzere tüm emekçi yığınların, yurtsever ordu kadrolarının, sömürge halklarının yılmak bilmez mücadelesi en önemli rolü oynamıştır.

11 Mart faşist darbe teşebbüsünün ortaya koyduğu gibi NATO'nun, CIA'nın ve uluslararası tekellerin gizli açık desteğinde yerli gerici güçlerle, ilerici güçler arasındaki mücadele bu günde sürüyor.

TDF, Portekiz Komünist Partisi'nin, Silahlı Kuvvetler Hareketi ve nüfusun tüm demokrat kesimleri ile dayanışma içinde sürdürdüğü, kararlı, doğru politikayı, Portekiz'de demokrasinin ve sosyal ilerlemenin en başta gelen güvencesi sayar. Ve Portekiz halkının bu yoldaki mücadelesini gönülden destekler.

FİLİSTİN

Filistin arap halkının yıllardır vermekte olduğu mücadele yeni ve önemli boyutlara ulaşmış, sosyal sistemin ve dünya barışsever güçlerinin güçlü desteğiyle somut başarılar elde etmiştir. Son Birleşmiş Milletler kurulunda PLO'nun Filistin halkının resmi temsilcisi olarak tanınması bunun en açık delilidir. Emperyalizmin ve onun arap yarımadasındaki vurucu gücü İsrail siyonizminin 1,5 milyonunu göçmen kamplarında yaşamaya mecbur ettiği Filistin Arap halkı, bu haklı mücadeleyi mutlaka başarıya ulaştıracaktır.

TDF, Filistin arap halkının emperyalizme ve siyonizme karşı mücadelesini vargücüyle destekler.

KAMBOÇYA-VİETNAM-KÖRE

Başta kahraman Vietnam halkının bağımsızlık savaşının zaferleri olmak üzere, sosyalist ülkelerin her alanda desteği ve dünya ilerici güçlerinin dayanışması, Amerika'yı masa başına oturmaya mecbur etmişti. Paris barış anlaşması imzalandı. Fakat kukla Tiyö yönetimi Amerikan saldırganlarından aldığı fiili cüretle anlaşma maddelerini açıkça çiğnedi. Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi tarafından kurtarılmış bölgelere saldırdı. Saygon yönetimi ulusal bir hükümetin kurulmasını önlemek için bağımsızlıktan yana din adamlarına kadar, tüm yurtseverlere karşı yeni ve alçakça saldırılara girişti. 200 binin üzerindeki yurtsever, anlaşma hükümlerine rağmen, Saygon zindanlarında işkence, baskı ve zulüm altında "yaşamaya" devam ediyor. Saygon kukla yönetiminin anlaşmaya aykırı açıkça saldırıları karşısında savaş yeniden başladı. Hergeçen gün ulusal kurtuluş cephesi savaşçıları yeni zaferler kazanıyor.

Kamboçya'da Kamboç Birleşik Ulusal Cephe öncülüğünde yürütülen bağımsızlık savaşı ülkenin onda dokuzunu Amerikan emperyalizminin ve yerli uşaklarının kanlı çizmesinden kurtardı.

Bugünlerde Ulusal Cephe başkent Pnom Penh'in kapılarına dayandı. Kesin zafer yakın.

Kuzey Kore'de sosyalizmin başarılarına karşı Güney Kore'de kanlı diktatörlük devam ediyor. Fakat son dönemlerde demokratik direniş güçleniyor.

TDF, Kamboç ve Vietnam halkının yiğit savaşını destekler, her iki Vietnam'ın birleştirilmesi yolunda Paris Barış anlaşmasının açıkça uygulanmasını talep eder, Güney Kore halkının demokrasi mücadelesiyle dayanışmasını belirtir.

ŞİLİ

Şili halkı 4 Eylül 1970 de yerli oligarşiye, gerici güçlere, Amerikan emperyalizmine ve uluslararası tekellere karşı Sosyalistlerden, Komünistlerden, Sosyal demokrat ve Sol Hristiyan demokratlardan oluşan anti-oligarşik, anti-emperyalist bir hükümeti iş başına getirdi. Amerikan emperyalizmi, uluslararası tekeller, yerli gerici hakim sınıflar 11 Eylül 1973 te maşaları Şili Silahlı Kuvvetlerini Monkada sarayına, sanayi girişimlerine, sol kanat partilerine karşı açık terörcü bir saldırıya geçirdi.

Salvador Allende'nin yönettiği meşru HALK BİRLİĞİ hükümeti devrildi. İlk elde 200 bin kişi tutuklandı, 12 bi-

ni Şili Komünist Partisi ve Şili Komünist gençliğinin üyesi olan 30 binden fazla insan katledildi. Bugün Şili halkı eşi görülmedik bir zulme karşı mücadele ediyor. Uluslararası işçi sınıfı, tüm demokratik güçler bu mücadelesinde onların yanındadır.

TDF, faşist Şili cuntasını ve onun insanlık dışı eylemlerini lanetler. TDF faşizmin zindanlarında işkence gören tüm komünist, sosyalist, ilerici ve yurtseverlerin derhal serbest bırakılmasını talep eder.

İSPANYA

Dünyanın en eski faşist yönetimi Portekiz'de yıkıldı. Demokratik devrimin yerleşmesi yolunda mücadele eden Portekiz halkının kazanımları İspanya işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin faşizme karşı demokrasi savaşını etkiliyor. Onbinlerce işçinin, yasağa rağmen, greve, hatta siyasi grevlere gitmesi, ordu ve kilisenin bazı bölümlerini içine alan demokratik direnişin genişlemesi frankizmin ölüm çanlarını çalıyor. En son, faşist mahkemenin işçi komisyonlarından 10 işçi militana verdiği cezalar bu gelişimin en somut örneklerinden biri.

Portekiz'den sonra, İspanya'da da faşizmin yıkılması Batı Avrupa ve hatta dünya çapında siyasi güçler dengisini barış, demokrasi ve sosyalizmden yana değiştirecektir.

TDF, İspanya işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin yiğit mücadelesini destekler ve faşizmin zindanlarına atılmış tüm komünist, sosyalist ve demokratların serbest bırakılmasını talep eder.

YUNANİSTAN

TDF, yediyıllık faşizmi ulusal ve uluslararası demok-rasi mücadelesinin baskısıyla deviren Yunanistan'da Ko-münist Partisi'ne konan yasağın kaldırılmasını Yunan ve dünya ilerici güçlerinin kaçınılmaz yeni bir kazanımı olarak görür.

TDF, Batı Avrupa'daki Yunan işçileri ve demokratik örgütleriyle dayanışmasını belirtir, Yunan devlet meka-nizmasında, orduda halâ önemli mevkilere sahip olan cuntacıların, faşistlerin saf dışı edilmesi ve cezalandı-rılması talebini destekler.

TDF, Amerikan emperyalizminin kısırtıcılığı ve des-teğiyle halklarımızı birbirine düşürmeye yönelik Yunan ve Türk militarist ve şöven çevrelerini mahkum eder.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA VAKFI
TÜSTAV
ARŞİVİ

TDF'nin İşçi Sınıfının Sendikal

Mücadelesi İle İlgili Tavrı

İşçi sınıfının bilimsel düşünce ve davranışının kurucusu Karl Marks'ın bundan 109 sene önce söylediği sendikalarla ilgili sözleri bugün hala yol göstericiliğini koruyor :

"Sermaye konsantre sosyal güçtür. Buna karşılık, işçinin işgücünden başka vereceği şey yoktur. Dolayısıyla sermaye ve emek arasındaki sözleşme hiçbir zaman adil şartlarla yapılamaz; bu adalet, hayatın maddi araçlarının ve emeğin mülkiyetini bir yana, canlı üretken güçleri karşıt yana koyan bir toplum anlamında söz konusu olsa bile, İşçilerin tek sosyal gücü sayılarıdır. Ancak, sayı gücü dağınıklık ile kırılmaktadır. İşçilerin dağınıklığı, aralarındaki kaçınılmaz rekabetten doğar ve sürer.

"Sendikalar, ilk olarak, işçilerin en azından kendilerini düpedüz kölelik şartlarının üstüne yükseltebilir türden sözleşme şartlarını elde etmek amacıyla, bu rekabeti kaldırmak ya da hiç olmazsa kontrol altına alabilmek için yaptıkları kendiliğinden teşebbüslerden kaynaklanmıştır. Bu sebeple, sendikaların ilk ağızda amacı, gününbirlik ihtiyaçlardan, sermayenin aralıksız tecavüzlerini engelleyecek vasıtalarından, tek kelime ile ücret ve iş süresi meselelerinden öteye geçmiyordu. Sendikaların bu faaliyeti sadece meşru değil, gereklidir de. Bugünkü üretim sistemi devam ettiği sürece bundan vazgeçilemez. Tersine, baştan sona tüm ülkelerde sendikaların kurulması ve birleşmesiyle bu faaliyet genelleştiril-

melidir. Diğer taraftan, kendileri bilincinde olmadan, sendikalar işçi sınıfı için örgütlenme merkezleri oluşturuyorlardı, tıpkı ortaçağ belediye ve komünlerinin orta sınıfı için aynı şeyi yapması gibi. Sendikalar eğer sermaye ve emek arasındaki gerilla savaşları için gerekli ise, bizzat ücretli emek ve sermaye egemenliği sisteminin ortadan kaldırılması için örgütlü araçlar olarak bütbütün önemlidirler....

"Sendikalar, ilk başlardaki amaçlarından ayrıca, bugün artık, işçi sınıfının her yönüyle kurtuluşunun genel çıkarları doğrultusunda bilinçlice, onun örgütlenme merkezleri olarak davranmayı öğrenmelidirler. Bu yönde bütün sosyal ve siyasi hareketlere yardımcı olmalıdırlar. Kendilerini tüm işçi sınıfının savunucusu ve temsilcisi sayarak, dışarıdakileri de saflarına katmayı başarmalıdırlar. Son derece elverişsiz şartlar nedeniyle güçsüz kılınmış tarım emekçileri gibi en düşük ücret ödenen işkollarının çıkarlarına dikkatle eğilmelidirler. Çabalarının dar ve bencil olmaktan öte, ezilen milyonların kurtuluşunu amaçladığına bütün dünyayı inandırmalıdırlar."

Bu düşüncelerin ışığında :

I. TDF : (a) sendikasız işçilerimizin bir an önce sendikalara üye olmasına çalışmayı; (b) işçilerimize bu sınıf örgütlerini ve onların sınıf mücadelesi içindeki yerini tanıtmayı; (c) onları, sendika temsilcilikleriyle işbirliği içinde, işyeri temsilciliklerinde görev yüklenmeye hazırlamayı en önemli faaliyetleri arasında görür.:

SENDİKASIZ İŞÇİ KALMASIN !

İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİNE KATILALIM !

İŞYERİ İŞÇİ TEMSİLCİLİKLERİNDE GÖREVE !

II. Sendikal mücadeleyi sınıf mücadelesi bilinciyle anlayan TDF, sendikaların önemini ve onların içinde çalışmanın gereğini inkar eden her türlü görüşün karşısındadır. TDF, sendikaların, yabancı sendika temsilcilerinin eğitilmesi, yabancı işçilerin kendi ana dillerinde yayın yapılması ve yerli emekçi halkla sosyal bütünleşmesi yolundaki girişimleri destekler.

III. TDF, her zaman, sendikalarla mevcut ilişkilerini sürdürecektir, geliştirecek, yeni işbirliği olanakları arayacak, bu arada, yabancı sendikaların, ilişkilerinde DİSK'i de resmi muhatap kabul etmesi talebini ısrarla tekrarlayacaktır.

IV. Ülkemizde egemen sınıfların iktidarıyla birlikte sendika ağalarının iktidarında sallanıyor. TÜRK-İŞ'den DİSK'e geçmelerin hızlandığı, DİSK tabanının ise her geçen gün siyasi bakımdan daha bilinçlendiği bir ortamda, TDF, gerekçesi ne olursa olsun, yeni bir konfederasyon girişimini sendikal mücadelenin birliği açısından zararlı bulmaktadır.

TDF'nin, Ülkemizde Gerçekleşmesinin Gereğine İnanıldığı Dönüşümler Olarak :

Siyasi, Ekonomik ve Sosyal Alandaki Görüş ve Talepleri

DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK

Demokrasi ve özgürlük mücadelesinde sonuna kadar tutarlı ve kararlı yürüyebilecek tek sınıf işçi sınıfıdır.

Demokrasi ve özgürlük ancak işçi sınıfının örgütlü, öncü mücadelesi ile gerçek sosyal bir muhteva kazanır. İşçi sınıfı, demokrasi mücadelesini, daima, sömürü ve milli baskıya karşı savaşla birlikte yürütmüştür. İşçi sınıfı, büyük tarihsel görevini olayca hayata geçirme savaşında ancak demokrasi ve özgürlük alanında aralıksız yeni mevziler kazanarak ilerleyebilir.

Bu temel ilkelere dayanarak, TDF :

1. Halk oylamasıyla kabul edilen 27 Mayıs Anayasa'sına 12 Mart baskı rejiminin getirdiği tüm zorba değişikliklerin kaldırılmasını ; 12 Mart rejiminin kalıntısı bütün anti-demokratik yasaların iptal edilmesini; bütün siyasi tutukluların derhal serbest bırakılmasını ; Devlet Güvenlik Mahkemelerinin, sıkıyönetimin kaldırılmasını ;
2. Siyasi düşünce özgürlüğü, gerçekte, siyasi örgütlenme ve davranma özgürlüğü olduğuna göre: İşçi sınıfımızın ve geniş halk yığınlarının her türlü siyasi propaganda, ajitasyon, toplantı, gösteri, genel grev ve örgütlenme

özgürlüğünün kayıtsız şartsız sağlanması ve lokavtin yasaklanması için tüm anti-demokratik Anayasa maddelerinin, kanunların ve kanun maddelerinin kaldırılmasını ;

3. Türkiye Komünist Partisi (TKP)'ne konan yasağın kaldırılmasını ;

4. "Başka milletleri baskı altında tutan hiçbir millet hür olamaz." Doğu'da aralıksız uygulanagelen ve 12 Mart'tan sonra daha da şiddetle devam etmekte olan çağ dışı siyasi, ekonomik ve kültür baskılarına derhal son verilmesini ;

5. Faşizm, dünyada Sosyalist Sistemin, demokrasi, barış ve sosyal ilerlemeden yana tüm güçlerin düşmanı emperyalizmin vurucu gücüdür. Ülkemizde işçi sınıfımıza, emekçi yığınlara, nüfusun bütün demokrat kesimlerine karşı finanskapital'in en gerici, en şoven, en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğünü kurmak isteyen faşizmin tüm eylem ve örgütleriyle yasaklanmasını; 12 Mart baskı rejiminin asıl suçlularının, her türlü faşist uygulamanın ve bugün de aralıksız devam etmekte olan siyasi cinayetlerin sorumlularının derhal cezalandırılmalarını ;

6. Kapalı oy açık sayım esasına göre sendika seçme özgürlüğünün (referandum) her yerde kabul edilmesini, memurlarda dahil olmak üzere, bütün çalışanlara sendika kurma ve grev yapma hakkının tanınmasını ;

7. Seçme yaşının 18'e indirilmesini ;

8. İşsizlik sigortası kanununun çıkartılmasını ;

9. Tarım işçilerinin iş kanunu kapsamına alınmasını ;

talep eder.

TOPRAK REFORMU

"Tüm zenginliğin ilk kaynağı olan toprak mülkiyeti büyük bir problem olmuştur ve işçi sınıfının geleceği bu meselenin çözümüne bağlıdır." (K. Marks)

Kırda demokrasinin madde tabanı demokratik toprak reformu olacaktır. Ayrıca, milyonu aşan Türkiye'li işçi-yi yurt dışında ekmek kavgasına mecbur eden temel nedenlerden biri, toprakta geri üretim ilişkileri, toprak dağılımı ve kredi sistemidir.

1. Toprakta kapitalizm öncesi üretim ilişkilerine ve bunun doğurduğu sosyal imtiyaz ve mahrumiyet biçimlerine son verecek demokratik bir toprak reformu !
2. Özellikle ve öncelikle, topraksız ve az topraklı köylüye ; (a) toprak örgütü olarak : onların demokratik örgütlerinin denetiminde ; (b) toprak dağıtımı olarak : bir ailenin geçimine yeterli toprak verilmesi ve (c) toprak tekniği olarak : devletin, bu toprağı işlemeye yarayacak modern ziraat teknik ve malzemesini sağlaması ,
3. Kredi sisteminde aracı ve tefecinin maddi temelini ortadan kaldırmaya yönelik köklü değişiklikler !

DIŞ POLİTİKA

1. Emperyalizmin, NATO, CENTO, Ortak Pazar gibi tüm askeri, ekonomik ve siyasi örgütlerinden derhal çıkılmalı ; bunlarla ilgili bütün anlaşmalar feshedilmeli.
2. Genel olarak ordu giderleri, özel olarak silahlanma harcamaları önemli ölçüde kısılmalı, sağlanacak tasarruf kalkınma yolunda kullanılmalı.

3. Dünyada gerçekten barış, demokrasi ve ulusal kurtuluş tanyana mücadele veren güçler safında yer alınmalı.

4. Her karışında bağımsız, eğemen, toprak bütünlüğüne sahip, yabancı üstten ve askerden arınmış demokratik Kıbrıs tek hedef olmalıdır.

EMPERYALİZMDEN BAĞIMISIZ BARIŞÇI DIŞ POLİTİKA !

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Batı Avrupada Çalışan Türkiyeli İşçiler İçin TDF ve Ona Bağlı Örgütlerin

EKONOMİK ve SOSYAL HAK ve TALEPLER BİLDİRGESİ

I- TEMEL İLKELER

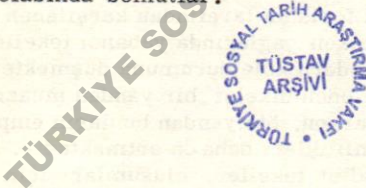
İleri kapitalist ülkelere yığınsal yabancı işçi göçü, kapitalist dünya ekonomisinin çerçevesi içinde üretimin ve metaların enternasyonelleşmesinin bir parçasıdır. Dolayısıyla, işgücüde, diğer metalar gibi, ihraç ve ithal edilmektedir. Kapitalizmin eşit olmayan gelişme kanunu ve emperyalist sömürü nedeniyle, yabancı işçiler ileri kapitalist ekonomiler için ucuz işgücü kaynağıdır. Bunun sonucu, yabancı işçiler bulundukları ülkelerde, yerli işçi sınıfı karşısında, söz yerinde ise, dolaylı bir yedek sanayi ordusu durumundadırlar. İşgücünün farklı toplumlarda farklı değeri vardır ; yabancı işçiler için sadece kendi ülkelerindeki işgücü fiyatına kıyasla görünümde gerçekleşen ücret üstünlüğü bundandır. Ayrıca, doğumundan başlayarak tüm alt yapı harcamaları (hastane, okul vb.) kendi toplumu tarafından karşılanan yabancı işçiler, en üretken çağlarında yabancı tekellerin elinde ücretli birer modern köle durumuna düşmektedir. Böylece, işgücü ihraç eden ülkeler, bir yandan muazzam maddi kayıplara uğrarken, öte yandan bunların emperyalist tekellere bağımlılıkları daha da artmaktadır. Bu karşılık, emperyalist tekeller, oluşumları için tek kuruş harcamadan bu taze işgücünü sonuna kadar sömürmekte, üretkenliklerinin büyük kısmını çalmaktadır. Yabancı işçiler, bulundukları ülkelerde, tabi oldukları sosyal ve hukuhi statü bakımından, gerçekten birer modern köle haline getirilmişlerdir: Çevrelerinde örülen

bir dizi sosyal ve hukuki sınırlamalarla en başta, ne işgücünü dilediğine özgürce satabilme hakkına ne de yeterince sosyal, mesleki, kültürel gelişme olanaklarına sahiptirler. Tekellerin sorumlusu olduğu ekonomik bunalım, bu kölelik şartlarını dahada ağırlaştırmıştır. Özellikle bu dönemlerin ilk kurbanı olacağını bilen yabancı işçiler, büyük sermaye ve iktidarlarının onları işçi sınıfının mücadele birliğini bölme aracı yapma gayretlerini boşa çıkartmakta, gün geçtikçe, sermayeye karşı yerli işçi sınıfı ile dayanışmanın, bütünleşmenin önemini kavramaktadır. Yabancı işçiler, yerli işçi sınıfının sadece üretimde değil, örgütlenme ve mücadelede ayrılmaz bir parçasıdır. Bu gün, yabancı işçiler, değişik milletlerden işçiler arasında anti-faşist, anti-emperyalist dayanışmayı geliştirmede önemli bir rol oynamaktadır.

TDF, ekonomik ve sosyal haklar alanındaki örgütlü mücadelesinin ilk hedefini :

YERLİ VE YABANCI İŞÇİLERİN TOPLUM HAYATININ BÜTÜN KESİMLERİNDE EŞİTLİĞİ !

parolasında somutlar.

II- DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER

1. Yabancılar kanunundan ve yabancılarla ilgili mevzuattan, polisin ve diğer kurumların keyfi tutum ve kararlarını önlemek için, tüm anti-demokratik ve ayırıcı hükümler ayıklanmalıdır.

Fransa'da yabancı işçileri baskı ve kontrol altında tutmak amacıyla çıkarılan Marcellin-Fontanet kararnamesi bütünüyle kaldırılmalıdır.

2. Yabancı işçilerin seyahat etme isteği, bölgede çalışmak ve oturma, taşınma özgürlüğü hiç bir şekilde kısıtlanmamalı, işçi iş dâhını istediği gibi değiştirebilmelidir.

3. Düşündüğünü ifade etme ve düşündüğü gibi davranma özgürlüğü tam olarak tanınmalı, toplantı ve yürüyüş hakkı engellenmemelidir.

Yabancı işçilerin örgütlenmelerini, dernek kurma ve dernek yönetmelerini, sosyal, kültürel ve her türlü demokratik faaliyette bulunmalarını yasaklayıcı ve kısıtlayıcı anti-demokratik kanun ve kanun maddeleri derhal kaldırılmalıdır. Fransa'da yabancı örgütlerle ilgili 1901 kanunu demokratikleştirilmelidir. Yabancı işçi örgütlerinin kendi dillerinde veya başka dilde yayın yapma ve dağıtma özgürlüklerini sınırlayan kayıtlara son verilmelidir.

4. Yabancı işçiler sendikal eylem yoluyla çıkarlarını savunma hakkına tam anlamıyla sahip olmalıdırlar. İstedikleri sendikaya üye olma özgürlüğüne ve grev hakkına yapılacak en ufak baskıya izin verilmemelidir.

Yabancı işçilere, yerli işçilerden ayırıcı hiç bir şart ileri koşulmaksızın sendikalarda görev alma, sendika

delegeliğine ve işyeri temsilcilikleri ve komitesine seçilme hakkı fiilen tanınmalıdır.

İşyerlerinde, sendika yayınlarının yabancı işçilerin dillerinde serbestçe dağıtılması garanti altına alınmalıdır.

5. İşyerlerinde tercümanlar seçimle getirilmeli, seçimlerde işçiler ve temsil yetkisi olan sendikal örgütler söz sahibi olmalıdır.

6. Irkçılığı, yabancı düşmanlığını körükleyici, bu çağ dışı bölücü fikirleri savunan yayın ve örgütler yasaklanmalıdır.

7. İnsan hak ve özgürlüklerinin çiğnendiği faşist rejimli ülkelerden çıkmak zorunda kalanlara, sömürge ve istila savaşlarına katılmayı reddedenlere siyasi sığınma hakkı verilmelidir.

8. Bir yabancının sınırdışı edilmesi, o kişinin ancak ağır bir suç işlemesi halinde kabul edilebilir. Sınırdışı edilme kararını hukuk mahkemeleri verebilmelidir.

9. Yabancı işçilere bulundukları yerlerde belediye ve eyaletler seviyesinde seçme ve seçilme hakkını sağlayıcı yönde adımlar atılmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

III- SOSYAL VE EKONOMİK HAKLAR

1. İş ayırımına son verilmeli, yabancı ve yerli işçiler eşit işe eşit ücret almalıdır.

2. Yabancı işçilere oturma ve çalışma izni değil, oturma ve çalışma hakkı verilmeli; kontrat bitiminde veya şu ya da bu nedenle işsiz kalan işçi yeni bir iş bulana kadar, sosyal ve ekonomik haklarından eksiksiz yararlanabilmelidir.

3. Ailenin birliği ilkesine ters düşen bütün uygulamalara derhal son verilmeli; çalışan her işçinin eşine, çocuklarına ve bakmakla yükümlü olduğu birinci dereceden akrabalarına aynı ülkede oturma ve çalışma hakkı tanınmalıdır.

Ailesini yanına getirmek isteyen işçiler için, önce ailesini barındıracak uygun konuta sahip olma ön şartı bir baskı aracı olarak kullanılmamalıdır.

4. Çocuk paralarında yerli işçilerle yabancı işçiler arasında eşitlik sağlanmalı, çocukları nerede olursa olsun yabancı işçiler de yerli işçiler gibi çocuk parası almalıdır.

F.Almanya'da çocuk parası konusundaki yeni uygulamalar yukarıdaki ilkeye göre değiştirilmelidir.

5. Yabancı işçiler çalıştıkları ülkelerin iş hukuku ve mevzuatı karşısında yerli işçilerle aynı muameleyi görmelidirler. Sosyal Sigorta, iş kazaları, çocuk paraları, analık tazminatı, işsizlik sigortası, ücretli izin, emeklilik, oturma bölgelerindeki sosyal avantajlarla ilgili ve sosyal nitelikteki bütün hükümlerden yabancı işçiler eşit ve aynı şekilde yararlanmalıdırlar.

6. Kısa çalışma halinde tam ücret ödenmelidir.
7. İzin ve hastalık durumlarında iş sözleşmesinin feshedilmesi yasaklanmalıdır.
8. Akort yasaklanmalı, iş güvenliğini sağlayıcı etkin tedbirler alınmalıdır.
9. Ülkesine kesin dönüş yapanların, yurt dışında çalıştıkları sürece ödedikleri yüksek emeklilik sigortası primlerinin, kendi ülkelerinde emeklilik yaş ve maaşı hesaplanmasında hakkaniyete uygun şekilde göz önüne alınması için gerekli kanun ve kararname değişiklikleri yapılmalıdır.
10. Yabancı işçilerin işverenler, kişiler, gruplar tarafından getirilmesi kesin olarak yasaklanmalı ; işçi tüccarları etkinlikle izlenmeli ve engellenmelidir. İşçi getirilmesinde işçi alan ve işçi gönderen ülkelerin resmi kuruluşları tek yetkili olmalıdır.
11. Sınır kapılarında, hava alanlarında, büyük istasyonlarda işçileri karşılama merkezleri açılmalıdır. Bu merkezlerin kontrolünde işçi sendikaları söz sahibi kılınmalıdır.
12. Çalışma saatleri içinde idari işlem yapmak zorunda kalan yabancı işçilere ücretli izin verilmelidir.
13. Kontratı bitince ve kontrat sırasında önemli hastalık nedeniyle kendi ülkesine dönmek isteyen işçinin yol parası işveren tarafından ödenmelidir.
14. Yıllık ücretli izin için ülkelerine giden işçilere belli bir yolculuk süresi tanınmalıdır. Yıllık iznin dışında önemli bir nedenden dolayı ülkesine gitmek isteyen işçilere, geri döndüklerinde iş ve tüm hakları garanti altına alınarak bu hak tanınmalıdır.

15. Sınırdaki sıhhi kontrol yasaklanmalıdır. İşçi alan ülkeye girerken sıhhi kontrol zorunluğu bulunduğu takdirde, kendi ülkelerine kesin dönüş yapan işçilerde sıhhi kontrolden geçmeli, bulunan hastalıklar iş hastalığı olarak kabul edilerek, kanunla belirlenecek tazminat hakkı tanınmalıdır.

16. Kadın işçiler de erkek işçiler gibi eşit işe eşit ücret almalıdır. Kadınların kendileri için özel tehlike gösteren işlerde çalıştırılmaları önlenmelidir. Kadın emekçilerin hamilelik ve analık durumlarını gereği gibi gözetmek kanunlar çıkartılmalıdır.

17. İşçi çocukları için bakım evleri ve yuvalar yeterli hale getirilmeli, yuvalarda yabancı çocuk ayırımı yapılmasını önleyici kesin tedbirler alınmalıdır.

18. İşçi çocuklarının ve emekçi gençliğin, eğitim hakkından eşitçe yararlanması için :

- bir teki bile açıkta kalmamak şartıyla işçi çocuklarına her kademedeki eğitim olanakları, bulundukları ülkelerin Eğitim Bakanlıkları tarafından parasız olarak sağlanmalı, o ülkenin dili esas alınmalıdır;

- çocuklar kendi kültür derslerini ana dillerinden görmelidir ;

- dil öğrenimini kolaylaştırmak için dil hazırlık sınıfları açılmalıdır ;

- kültür dersleriyle ilgili kitaplar çocuklarımızın özgürce gelişimini sağlayıcı nitelikte olmalı; bulunan ülkenin Eğitim Bakanlığı, sendikalar, öğretmen ve işçi örgütleri temsilcilerinden kurulu bir heyetin denetiminde hazırlanmalıdır ;

- işçi gönderen ülkelerden yaşama zorlukları nedeniyle yurt dışına işçi olarak gelmiş öğretmenlerden yararlanmak ön plana alınmalıdır ;

- elde edilen diploma, lisans ve diğer öğrenim belgelerinin muadiliyeti hem yabancı işçi çalıştıran, hem de işçi gönderen ülkeler için keyfi yorumlara izin veremeyecek biçimde belirlenmelidir ;

- burs olanakları yabancı işçi çocuklarına eşit olarak tanınmalıdır ;

- F. Almanya'da Türkiyeli işçilerin çocukları için uygulanan "hazırlık sınıfları" kaldırılmalıdır .

19. Yabancı işçilere, iş saatleri içinde ücretlerden keşinti yapmaksızın karşılıksız dil kursları düzenlemek patronların kanuni yükümlülüğü olmalıdır. Kurslar işyeri komitesinin ve sendikal örgütlerin denetimi altında yürütülmelidir.

20. Yabancı işçiler meslek eğitimi, meslekte ilerleme ve diğer iş kollarında meslek öğrenimi görme hakkın - dan yerli işçilerle eşit biçimde yararlanmalıdır. İşçi gençler için, yabancı dil öğrenimi ve mesleki ön bilgileri edinme hazırlık kursları açılmalı, öğrenim süresince askerlikleri tecil edilmelidir.

21. Yabancı işçiler ve aileleri için sağlıklı, uygun kiralık meskenler sağlanmalıdır.

- Yabancı işçiler için belediyeler ve çalıştıkları firmalar uygun fiyatla konut temini ile yükümlü olmalıdır.

- Yabancı işçilere zaman sınırlaması olmadan sosyal konutlardan yararlanma hakkı sağlanmalı ; hükümetler yeni sosyal konut yapımında yabancı işçilerin konut yetersizliği sorununu göz önüne alarak hareket etmelidir.

- Sosyal konut yapımı için patronlar tahsisat ayırmalı ; tahsisatin uygulandığı ülkelerde patronların katılma payı yükseltilmelidir.

- Gecekondu, bodrum gibi sıhhi olmayan yerlerde oturanlar hükümet veya mahalli idareler tarafından derhal uygun konutlara yerleştirilmelidir.

- Önceden yer bulmadan kimse evinden çıkarılmamalıdır.

- Yabancı işçi yurtları (heim, foyer) geçici mesken olarak kabul edilmeli, yabancı işçiler için konutların inşası, adına "yabancılar mahallesi" denen durumu engelleyici biçimde, kentlerin tüm bölgelerinde yapılmalıdır.

- İşçi yurtları sağlık bakımından zararlı ve sosyal hayat ilişkileri bakımından sınırlayıcı durumdan çıkarılmalı; F. Almanya'da bu yurtlara ilişkin 1972 yılında hazırlanan şartname derhal uygulanmalıdır.

- Özel evler için şart koşulan ölçüler firma yurtlarında da aranmalıdır.

- Yurtlardaki kişisel özgürlükleri sınırlayıcı uygulamalara son verilmeli, ziyaretçi kabul etme kontrol altında tutulmalıdır.

- Yurtlarda toplantı yapma, afiş yapıştırma, bildiri dağıtma özgürlüğü garanti altına alınmalıdır.

- Yurt idaresinin seçiminde yurtda kalanların söz sahibi olmaları gerçekleştirilmelidir.

- İşine son verilen işçinin aynı zamanda yurdundan çıkarılması yasaklanmalı, böyle durumlarda normal kira kanunu hükümleri uygulanmalıdır.

- Konut bulma konusunda aracı ve vurguncular etkin bir biçimde izlenmeli ve cezalandırılmalıdır.

22. Turist işçiler derhal normal işçi statüsüne geçirilmeli; hükümetler yeni yabancı işçi getirmeden önce ülkelerinde bulunan turist işçileri işe yerleştirmelidirler. İşçi tüccarları yakından izlenmeli, etkin tedbirlerle engellenmelidir.

23. İşgücü ve Sosyal Güvenlik anlaşmasının yapılmadığı ülkelerde işçilerimiz emeklilik, çocuk parası gibi haklarından yoksun kalmaktadırlar. Bu anlaşmalar en kısa zamanda yapılmalı, var olanlar yeniden ele alınmalıdır.

Mevcut İşgücü ve Sosyal Güvenlik anlaşmalarının yeniden gözden geçirilmesinde Türkiye'de ve işçilerimizin bulunduğu ülkelerde temsil yetkisi olan sendika örgütleri de (DİSK, CGT, DGB gibi) söz sahibi olmalıdır.

IV- TÜRKİYE İLE İLGİLİ TALEPLER

1. Yurt dışındaki bütün işçilerimize seçme ve seçilme hakkı tanınmalıdır.
2. 12 Mart'tan sonra değiştirilen dernekler kanunu kaldırılmalıdır. İşçilerimizin yurt dışındaki örgütleriyle yurt içindeki örgütler ve uluslararası örgütler arasında dayanışma ve işbirliğini engelleyen kanun maddeleri iptal edilmelidir.
3. Yurt dışındaki işçilerimizin yoğunlaşan ekonomik ve sosyal baskılara karşı hızlanan örgütlenme çalışmalarını baltalamak ve saptırmak için konsolosluklarca MİT ajanları tarafından yürütülen tertip ve provakasyonlara derhal son verilmelidir.
4. Konsolosluk, İşçi Ateşeliği ve gümrükler düzenli ve süratli çalışır hale getirilmeli, görevlilerin keyfi davranışlarına asla izin verilmemelidir.
5. Banka havalelerinin süratle yapılmasını sağlamak amacıyla hükümet derhal tedbir almalıdır.
6. Türkiyeli işçilerin ülkelere gidiş gelişlerinde THY'nin düzenli ve sık sefer sağlayacak biçimde hizmet olanakları geliştirilmeli, işçiler kapkaççıların elinden kurtarılmalıdır.
7. Pasaport uzatılma süresi 5 yıla çıkarılmalıdır.

8. Gümrüklerde formaliteler basitleştirilmeli, işlemler düzenli ve süratle yapılmalıdır. İşçilerimizin gümrük kapılarında karşılaştığı ikinci sınıf insan muamelesine meydan verilmemelidir.

9. Çocuklarımızın yurt dışında eğitimi konusunda yapılacak çalışma ve düzenlemelerde o ülkelerin yetkili kuruluşlarıyla birlikte TÖB-DER'de söz sahibi olmalıdır.

10. İlk defa yurt dışına giden işçilerimize Türkiye'de kısa dil ve meslek kursları düzenlenmeli, ayrıntılı ve doğru bilgi verilmelidir.

11. Öğrenimlerini tamamlayamadan yurda dönen işçi çocuklarına, öğrenimlerine bıraktıkları yerden devam etme olanakları sağlanmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Özel Kararlar

1. TDF, Fransa'da CGT sendikasının yabancı işçiler için savunduğu "Hak Talep Belgesi"ni destekler ve Fransa'da yabancı işçiler için sosyal ve demokratik bir yönetmeliğin çıkarılıp uygulanmasını, Fransız işçilerle yabancı işçilerin her alanda eşitliğinin sağlanması yolunda bir temel talep olarak kabul eder.

2. IRKÇILIĞA KARŞI

Tekelci devlet kapitalizminin gerici iktidarı işçi sınıfının mücadele, örgüt birlik ve bütünlüğünü bölmek, buhranın gerçek sebep ve sonuçlarını gizlemek amacıyla ayırıcı siyasetlerine ağırlık vermektedirler. Fransa'da olduğu gibi, petrol bahanesini kullanarak, en başta Kuzey Afrikalı Arap işçilerine karşı baskıyı arttırmakta ve ırkçı girişimleri ve cinayetleri gizli ve açık olarak desteklemekteler.

TDF, bu tür davranışları şiddetle mahkum eder, ırkçı propaganda ve saldırıları yürüten tüm faşist kuruluşların kapatılmasını talep eder ve ayırıcılığa, ırkçılığa karşı eylem veren Batı Avrupa'daki tüm demokratik örgütlerle birlikte mücadelesini yürütür.

Fransa'da faşist gerici güçler tarafından öldürülen Cezayir'li kardeşlerimizin katilleri derhal bulunmalı, Temmuz 1972 kanunu uygulanmalıdır.

3. KADINLAR YILI

1975 yılı tüm dünya demokratik örgütlerince "Uluslararası Kadınlar Yılı" olarak ilan edildi ve faşizmin kanlı çizmesi altındaki Şili kadınlarına ayrıldı.

Kapitalizm şartlarında sömürü ve baskı özellikle ka-

dın ve genç emekçiler, ihtiyarlar ve emekliler üzerinde yoğunudur. Kadın emekçiler sadece ağır iktisadi sömürüye değil, sosyal, kültürel ve özellikle siyasal haksızlıklar ve eşitsizliklerle de karşı karşıyadır.

Erkek işçilerle aynı işi yapan kadın işçiler daha düşük ücret almaktadırlar.

Sosyal alt yapı tesislerinin yetersizliği ve geriliği nedeniyle kadın emekçiler ağır çalışma şartlarının yorgunluğunu üzerlerinden atamadan ev işlerini, çocuk bakımını çoğunlukla tek başına yüklenmek zorunda kalmaktadır. Böylece kadın emekçilerin toplumsal ve siyasal sorunlarla uğraşma ve bu konularda söz sahibi olabilme olanakları kapitalizmin yarattığı bu maddi durumdan dolayı alabildiğine sınırlanmaktadır.

Büyük sermaye her alandaki bu açık eşitsizliğin ortadan kalkmasını "zihniyetlerdeki değişime" bırakarak demogoji yapmakta ve sorumluluğunu atmayı denemektedir. Oysa, kadın işçilerin toplumsal hayatın her kesiminde hak ve söz sahibi olabilmeleri iktisadi ve sosyal şartların kökten değişmesine bağlıdır. Sosyalist toplumlarda kadın emekçiler en küçük üretim birimlerinden, tüm siyasal kurumlara kadar fiilen söz sahibidirler.

TDF, kadın emekçilerin toplum hayatının bütün kesimlerinde eşit hak ve özgürlüklere sahip olması temel ilkesini benimser.

TDF, 1975 "Uluslararası Kadınlar Yılı"nda yeni bir dünya için devrim mücadelesinde can vermiş olan, ve halen kavganın çeşitli kesimlerinde yer alan, faşizmin zindanlarında erkek devrimcilerle aynı acı ve umudu paylaşan adli ve adsız tüm dünya devrimci kadınlarını saygıyla selamlar...

